Cabana Scropoasa

ITINERAR

Cabana și lacul Scropoasa

Puțini dintre turiștii care străbat potecile Bucegilor se abat în partea de sud-vest a masivului pe la cabana și lacul Scropoasa. Acest punct turistic, de o rară frumusețe, merită să fie vizitat de toți iubitorii drumeției. La peste 1 200 m altitudine se întinde pe o lungime de peste 500 de metri lacul de acumulare a cărui oglindă de un verde-vernil te îmbie să petreci aici cît mai mult timp. Tot aici se află și două cabane cu peste 60 de locuri.

Spuneam mai sus că puțini dintre turiști se abat prin aceste locuri, deoarece Scropoasa se află la capăt de traseu de unde drumurile nu mai duc la alte cabane. Acei care se încumetă să coboare însă dinspre cabana Peștera sau Padina spre Scropoasa n-au ce regreta, chiar dacă la înapoiere urcă din nou spre Peștera. Itinerarul cel mai indicat pentru vizitarea cabanei și a lacului Scropoasa este drumul dinspre sud, adică din Petroșița.

Turiștii care vor să urce la Scropoasa din direcția Petroșița vor merge pe traseul descris mai jos. Din gara Petroșița se ia autobuzul pînă la sanatoriul Moreni de unde se merge pe jos sau cu o „ocazie" pînă la uzina electrică Dobrești, circa 8 km. Chiar dacă acest drum se face pe jos, peisajul pitoresc al traseului (șoseaua trece printr-o pădure de o rară frumusețe) te face să uiți de oboselile celor 8 km. De la uzina electrică Dobrești se intră pe drumul turistic propriu-zis. Mergînd după marcaj (cruce albastră) urmezi firul văii Ialomiței circa trei sferturi de oră, după care poteca traversează valea urcînd în serpentină pe muntele din dreapta Cheilor Orzei. Drumul, anevoios la început, după numai 25—30 de minute de urcuș te răsplătește din plin. Ajungînd pe vîrf, printre copacii pădurii se zărește jos, în valea opusă, imensul lac de acumulare care alimentează turbinele hidrocentralei de la Dobrești. Coborînd cîteva serpentine, îți apare în față cabana de pe malul lacului Scropoasa. Poteca ajunge pe malul apei chiar la „picioarele" celor două uriașe stînci care formează Cheile Orzei. După cîteva minute de plimbare de la „chei" se ajunge la cabană.

O zi de odihnă în cabana de pe malul lacului Scropoasa, alimentat de apele Ialomiței și de un pîrîu de munte bogat, denumit „Șapte izvoare", este cît se poate de plăcută, de reconfortantă. De la cabană în mai puțin de o oră se poate ajunge la Cheile Zănoagei, urcînd ușor pe firul văii Ialomiței, care impresionează prin sălbăticia ei, prin zecile de cascade. Acei care doresc să continue drumul spre „inima" Bucegilor au trasee ușoare înspre cabanele din Valea Ialomiței, la Zănoaga, Bolboci, Padina și Peștera. Poteca de la Cheile Zănoagei este de fapt șoseaua forestieră care trece prin pitoreasca „strîmtoare" Cheile Tătarului, urmînd Valea Ialomiței pînă aproape de cabana Peștera.

Dragi turiști, vă dorim drum bun!

T. RĂBȘAN

Învățătura și sportul mînă în mînă

Pe teme actuale

Voi încerca să răspund la o întrebare pe care și-o pun astăzi tot mai mulți părinți și educatori, profesori și antrenori. Intrebarea poate fi enunțată astfel: *se poate armoniza învățătura cu sportul?*

Răspunsul este categoric: da!

Mă voi explica.

In cadrul procesului de învățămînt, noi, cadrele didactice de toate specialitățile, ne străduim să asigurăm elevilor o pregătire multilaterală. Pentru aceasta, în colaborare strînsă cu familia, căutăm neîncetat metodele și mijloacele cele mai bune.

Principala problemă aflată la ordinea zilei în școală este: *cum să facem ca elevii să-și însușească temeinic lecțiile predate?*

Problema, desigur, și-a găsit rezolvarea în cele mai multe din școlile noastre, pe de o parte prin eficiența lecțiilor (predate la un înalt nivel pedagogic), pe de altă parte prin grija profesorilor diriginți care îi supraveghează, îi îndrumă pe elevi. Pentru cei mai puțin pregătiți, cu sprijinul școlii, al comitetului U.T.M., se organizează cercuri de consultații. Aici se clarifică multe „necunoscute", se lămpezesc problemele mai dificil de înțeles. Prin intermediul acestor cercuri de consultații... accidentele sînt aproape excluse; cînd — totuși — se ivesc, cazurile sînt „vindecate" în cel mai scurt timp...

Paralel cu problema învățăturii se conturează și o a doua, nu mai puțin importantă: *cum trebuie să organizăm cît mai folositor timpul liber al elevilor?*

Este problema în care atît școala cît și familia au un cuvînt greu de spus. Ambii factori sînt interesați ca elevii să învețe bine, dar, totodată, ca aceștia să aibă îndeletniciri cît mai judicioase și în timpul liber. Sportul contribuie, într-o bună măsură, la realizarea acestui obiectiv. El vine să dezvolte armonios, să împletească frumosul cu utilul. Părinții ne spun adeseori: n-avem nimic împotrivă ca și copiii noștri să practice sportul. Dar — în mod organizat, fără să afecteze pregătirea lecțiilor și după o mică etapă de odihnă.

Am calculat: timpul necesar pentru pregătirea lecțiilor nu depășește, zilnic, 4 ore. Se adaugă o oră pentru odihnă. Mai rămîn 2, 3 ore pe care elevul și le poate dedica ramurii sportive preferate, participînd la un antrenament sau la o competiție. Cît de plăcute (și de necesare) sînt aceste ore de mișcare, de destindere! Ce influență pozitivă exercită ele asupra dezvoltării organismului! Ceva mai mult, experiența a dovedit că activitatea sportivă organizată stimulează efortul intelectual al elevilor, le mărește acestora capacitatea de însușire a lecțiilor. Că așa stau lucrurile, o atestă numeroasele exemple din munca practică. Voi folosi, spre edificare, cîteva exemple din activitatea mea.

In cadrul școlii medii „Matei Basarab", am o grupă de eleve care practică voleiul. 12 fete. Am început munca cu ele, acum doi ani. Nu erau toate fruntașe la carte. Dar, cu timpul, cu răbdare, cu sprijinul școlii, al părinților, lucrurile s-au schimbat. Iată situația cîtorva eleve voleibaliste la sfîrșitul acestui an: *Elisabeta Andrași* (X G), *Cristina Sturiac* (X C), *Rodica Ionescu* (IX I), *Mariana Șelaru* (IX D), *Lucica Militaru (IX J)* sînt premiante, prima avînd media generală 9,89. Celelalte — pînă la numărul de 12 — au și ele o situație bună la carte.

Alt exemplu. Pe lîngă secția de volei a Școlii sportive experimentale „Viitorul" lucrez cu un număr de 32 de eleve. Dintre acestea, 5 sînt premiante, *Ileana Coadă* (XI—S.M. 16), *Mariana Ștefănescu* (VIII-șc. 75), *Mihaela Maxim* (VIII—șc. 71), *Irina Antonescu* (VIII—șc 175) și *Ana Iacobson* (VII—șc. 75) iar restul au absolvit cu note bune clasele respective. De corigențe, nici vorbă!

Pe plan sportiv, voleibalistele de la „Matei Basarab" au reușit să se claseze pe locul I în campionatul republican școlar, faza pe Capitală. Trei dintre elevele amintite mai sus, *Elisabeta Andrași, Ileana Coadă* și *Cristina Sturiac*, sînt selecționate în lotul republican de tineret.

Așadar, între învățătură și sport poate exista o deplină armonie. Pentru aceasta este necesar un singur lucru: o colaborare permanentă între școală și familie.

prof. RODICA ȘICLOVAN

Maistrul oțelar C. Boceanu

„De-ar mai fi în poartă Boceanu... n-am mai avea griji. Minunat băiat. Dimineața, la uzină, după-amiază pe teren, la antrenament și seara la școala de maiștri. Un exemplu pentru mulți tineri".

Mi-am amintit de aceste cuvinte spuse de un suporter al echipei de fotbal C.S.M. Reșița la un meci care avusese loc anul trecut. In puținele cuvinte suporterul a reușit să-l descrie pe Constantin Boceanu, titular al formației reșițene pînă la începutul campionatului categoriei B din acest an. Tînărul reșițean a apărat poarta echipei sale cu mult succes. Iată numai un singur argument (ce-i drept, puțin mai „elastic", dar totuși concludent): la sfîrșitul campionatului de anul trecut, C.S.M. Reșița a ocupat locul II cu 40 de goluri înscrise și 24 primite de Boceanu, iar anul acesta, cu trei etape înainte de sfîrșitul campionatului echipa reșițeană ocupă tot locul doi — dar din coada clasamentului — și tot cu 40 de goluri — dar nu înscrise, ci primite de înlocuitorul lui Boceanu.

Recent l-am revăzut pe Constantin Boceanu. De astă-dată era la locul său de muncă. *„Nu-i de multă vreme la oțelărie, căci abia în toamnă a absolvit școala de maiștri. Dar întregul colectiv de la cuptoarele Siemens Martin de la „formare" sau curățitorie, se mîndrește cu tînărul maistru* — ne spunea directorul general al U.C.M.R.

Constantin Boceanu a debutat pe terenul de fotbal la vîrsta de 11 ani, în echipa de pitici a Reșiței. Mai tîrziu, selecționat în „națională", a apărat poarta în jocurile turneului UEFA-Italia 1955 — apoi în meciurile cu reprezentativele de juniori ale Ungariei, Cehoslovaciei, Poloniei și R. D. Germane. Revenit în 1957 la Reșița — pe atunci avea 22 de ani — nu a mai părăsit poarta echipei locale pînă anul trecut.

Astăzi, după ce a încheiat activitatea competițională, Boceanu poate fi văzut adesea în preajma porții apărată de urmașu-i. Un cuvînt, un sfat priceput prețuiește mult în împrejurări dificile.

Cu astfel de oameni reșițenii se pot într-adevăr mîndri.

COSTIN CHIRIAC

Maramureșul trebuie să aibă o prezență mai activă pe plan republican

(Urmare din pag. 1)

luni, în satele regiunii Maramureș au fost inițiate 1884 de acțiuni turistice, 1256 de „duminici cultural-sportive", remarcîndu-se asociațiile Recolta Sălsig, Recolta Micula, Ardudeana Ardud, Recolta Sanislău și altele. De o largă participare s-au bucurat și se bucură concursurile organizate pentru obținerea „Insignei de polisportiv" (pînă în prezent, peste 22 000 de tineri și-au trecut toate probele).

In scopul asigurării unei activități sistematice și permanente, organele UCFS au acordat mai multă atenție organizării și desfășurării în condiții optime a campionatului asociației. Un model pentru felul în care a fost organizată această competiție — una din pîrghiile principale în angrenarea în activitatea sportivă a tineretului — îl oferă asociația Unio Satu Mare. Aici, printr-o colaborare exemplară între consiliul asociației, comitetul sindicatului și organizația UTM, campionatul asociației se organizează cu regularitate, la tir, atletism, volei, trîntă, tenis de masă, șah. Numărul mare de concurenți a făcut ca întrecerile să fie organizate pe secții, ateliere, cîștigătorii participînd la un turneu final pentru obținerea titlului de campion. Succesul acestei competiții s-a concretizat în promovarea unor elemente de talent în secțiile de performanță ale asociației (Elias, Ciulean (lupte) și alții)

★

In cadrul lucrărilor recentei Conferințe regionale un loc important l-au ocupat problemele privind activitatea sportivă a elevilor. Subliniindu-se o serie de rezultate meritorii, realizate în acest domeniu (campionatele școlare, competiții tradiționale — Baia Mare, Satu Mare, Sighet etc. — organizate la atletism, volei, baschet, schi și fotbal) au fost evidențiate cadrele didactice care și-au adus contribuția la realizarea lor: **Ioan Benga** (Sighet), **Ioan Socaci** (Baia Sprie), **Vasile Buciu** (Carei), **Ecaterina Both** (Satu Mare), **Elena Marinescu** (Baia Mare) etc.

Cifre interesante au fost prezentate și în legătură cu activitatea de performanță. Astfel, s-a arătat că numărul secțiilor afiliate a crescut la 726 iar cel al sportivilor legitimați la 7 295. Lărgirea cadrului organizatoric, îmbunătățirea procesului instructiv-educativ, ca și folosirea unor metode moderne de pregătire au dus la obținerea unor noi recorduri. In 1964 au fost doborîte 67 recorduri regionale la juniori și 29 la seniori.

★

Urmărind darea de seamă, dezbaterile conferinței, am fost martorii unei analize temeinice. A reieșit limpede faptul că în activitatea sportivă maramureșeană există multe locuri „neumblate", există numeroase forțe nefolosite încă; există premise și condiții pentru realizări mult mai substanțiale.

Uneori, fațada e strălucitoare, dar în spatele ei nu se află mare lucru. Să fim mai expliciți: o mînă de entuziaști au dus echipa de volei băieți pînă la calificări și au chezășuit într-un fel pătrunderea ei pe sub portalul de onoare al categoriei A. Dar, era limpede că rămînerea în această categorie cerea oameni bine pregătiți. Și atunci, după o veche și rea meteahnă, s-a trecut imediat la „import" de jucători. Desigur că la Baia Mare n-au venit „speranțe", ci „amintiri" ale voleiului. Poate că lucrurile n-ar fi fost chiar atît de aspru de judecat dacă dincolo de aceste preocupări, hai să zicem dictate de imperativul categoric al rezultatului imediat s-ar fi pus și bazele unei munci de perspectivă. Dacă, pe lîngă această formație „experimentală" și-ar fi făcut apariția și o echipă de juniori (cu antrenor încadrat), echipa de copii etc.

Cineva ne-ar putea reproșa: de ce criticați tocmai voleiul care, de bine — de rău, rezistă în categoria A de vreo doi ani și nu vă gîndiți să scrieți ceva despre echipa de fotbal Minerul din categoria A, aflată pe ultimul loc în clasament? Credem că este suficient să amintim aici, că din aceleași motive arătate în dreptul voleiului, cronicarii de fotbal ai diferitelor ziare au denumit-o adesea: „Selecționata regiunilor". Și, atunci, explicația ultimului loc este ca și dată.

Sportul luptelor a fost o glorioasă tradiție băimăreană. Scriem, A FOST deoarece acum luptătorii băimăreni nu se mai numără printre frunteași. Dimpotrivă. Și, aici punctul nevralgic îl constituie tot lipsa de preocupare pentru ceea ce vine din urmă: pentru juniori, pentru tineret. Conducătorii secțiilor fruntașe de lupte din Maramureș s-au întors cu fața spre juniori doar atunci cînd a devenit limpede faptul că nu mai există nici o altă soluție. Și, întorcîndu-și privirile au constatat că și aici trebuiau luate lucrurile de la capăt. Este de ajuns, credem, să amintim că la ultimele campionate regionale ale juniorilor cei care s-au impus au fost reprezentanții asociațiilor sătmărene, unde luptele sînt relativ tinere. Și aceeași situație se menține la majoritatea ramurilor de sport. Deci, e limpede că cea mai actuală problemă a activității sportive maramureșene este cea care privește viitorul — JUNIORII.

Și aici trebuie să facem cîteva precizări:

— Pentru copii și juniori nu se organizează un număr suficient de competiții, iar la cele organizate participă prea puține echipe. Exemplu: la faza regională de volei au fost prezente doar 5 echipe de băieți și 3 de fete. Sportivii din raioanele Șomcuța, Oaș, Vișeu și Baia Mare au absentat. La baschet — aceeași fază — au fost prezente doar 4 echipe de băieți și 3 de fete!

— Foarte slaba calitate a muncii de selecție. In multe secții se face o selecție de mîntuială, pentru a se îndeplini o formalitate. (Ex: Minerul Explorări Baia Mare — volei băieți, Unio Satu Mare — baschet, C.S.O. Baia Mare — box).

Insuficiență se dovedește, din punct de vedere cantitativ și calitativ, activitatea desfășurată în școli. O greșită interpretare a normelor și regulamentelor în vigoare a dus la controverse între conducerile secțiilor de învățămînt — la diferite nivele — și organele și organizațiile sportive respective. Aceasta, în locul unei colaborări fructuoase. Or, izvorul cel mai puternic, cel mai bogat pentru sportul de performanță este școala, cadrul organizat în care elementul uman poate fi modelat la cea mai propice vîrstă. O permit vîrsta, cunoștințele cadrelor tehnice angajate (profesorii de educație fizică), condițiile materiale optime.

In încheierea lucrărilor conferinței a luat cuvîntul tov. AUREL DUMA, președintele Consiliului General al UCFS. Arătînd, printre altele, că **„există un climat favorabil și premise bune pentru a înregistra noi progrese pe linia dezvoltării sportului de masă și creșterea performanțelor sportive**, tov. A. Duma a atras atenția asupra existenței unor rezerve bogate **„care trebuie mai bine valorificate, pentru ca regiunea Maramureș să facă un salt mai mare pe linia activității sportive, să aibă o prezență mai activă pe plan republican, să dea mai mulți sportivi de valoare loturilor țării".**